

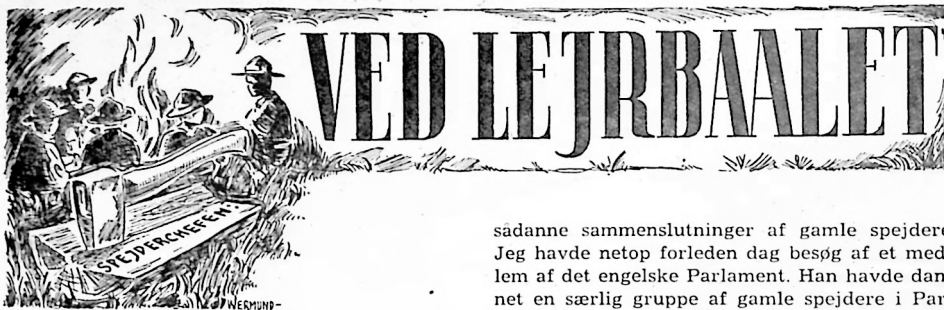
SPEJDERNES MAGASIN

32 Aargang

Decbr. 1948

Nr. 10

TILLID

Forleden læste jeg et stykke, som en fører havde skrevet i sit tropsblad, og jeg bringer det her, fordi jeg synes, at også andre end den trops spejdere skal have lov til at læse det:

»Man kender en spejder på, at han er ærlig og pålidelig. Det har mangfoldige gange vist sig, at man stoler på en spejder uden yderligere garanti, men af og til er denne tillid desværre også blevet gjort til skamme. Det, at man er eller har været spejder, betyder altid, at folk regner med een og anser een for fuldt ud pålidelig.

Da man under besættelsen skulle have legitimationskort, gik jeg en dag ind på rådhuset for at få ordnet dette. Uheldigvis havde jeg glemt min dåbsattest, og kontormanden tvivlede på, at jeg var den, jeg udgav mig for, indtil han så civilembleet i mit jakkeopslag. Så sagde han: »Den er allright. De er jo spejder, så Dem kan vi godt tro på!«

Jeg var ærligt talt ikke så lidt stolt af, at jeg tilhørte et korps, hvis medlemmer man selv i en alvorlig tid viste ubegrænset tillid.

Derfor må vi, ikke alene af hensyn til korpsets navn, men også af hensyn til os selv, søge at leve op til den tillid, der vises os.«

SCT. GEORGS-GILDERNE

Dette navn kender sikkert mange af jer. Det er sammenslutningen af gamle spejdere, som alle er voksne mænd. De sætter en særlig ære i at være ordholdende og være folk, man kan stole på. De har besluttet, at de også vil leve efter spejderloven som voksne. Når I ser navnet Sct. Georgs-Gilderne i aviserne, er det næsten altid i forbindelse med en eller anden »good-turn« — god gerning — som de vil udføre, fordi de mener, at det er deres pligt også som voksne at være hjælpsomme.

Hele verden over er der nu ved at dannes

sådanne sammenslutninger af gamle spejdere. Jeg havde netop forleden dag besøg af et medlem af det engelske Parlament. Han havde dannet en særlig gruppe af gamle spejdere i Parlamentet, hvor der sidder mange, som har været spejdere i deres drengeår. Han fortalte, at der mange andre steder i England var dannet tilsvarende grupper, for eksempel indenfor ministerierne. De kalder sig »B.-P. Guilds of Old Scouts«, det betyder »Baden-Powell Gilderne for gamle spejdere«.

Til næste sommer holdes i Norge den »Internationale Konferenc« for Spejderkorpserne. — Sådanne konferencer holdes hvert andet år, og alle spejderlande sender 6 repræsentanter. På konferencen i Norge skal der dannes en international sammenslutning af alle landes »gilder for gamle spejdere«.

NU KOMMER JULEN

og så er der mange mennesker, der håber på hjælp fra jer, fordi spejderne og ulvene i alle tidligere år har hjulpet mange fattige mennesker til at få en god jul. Jeres flokfører eller tropsfører vil også i år hjælpe jer dermed. Men det er ikke nok, at I blot får penge hjemmefra til at købe madvarer for, I bør også selv give noget. I disse mange hjem er der børn, som vil blive meget glade for at få legetøj; det er der jo ikke råd til hjemme hos dem selv. Men I kan alle undvære lidt af jeres, og når I nu vælger det frem, I vil give, skal I vælge noget, der er godt blandt det, I selv har.

Og så vil I mærke, at det er en virkelig glæde at give noget bort til andre. Det, at være hjælpsom, tror mange er en kedelig pligt; men det er bare, til man har prøvet det nogle gange, så opdager man, at det er en stor glæde for een selv at hjælpe andre.

God jul!

Per Holm

GUDS FRED

Der sad en flok danske mænd i Vestre fængsel. Det var i 1944.

Det var mænd, der havde kæmpet for Danmarks sag. Nu var de tyskernes fanger. En snes stykker var de i et rum, hvor der egentlig kun var plads til det halve antal. Ingen af dem anede, hvad dette kunne føre til, og nogle af dem vendte aldrig hjem fra det tyske fængselsskab.

Men det blev juleaften. Lidt grangrene havde de ad forskellige veje fået ind i cellen til at pynte op med. Jul ville de have.

Så gik de igang med at skrive de gamle julesalmer ned.

»Glade jul, dejlige jul«, »Et barn er født i Bethlehem«, »Det kimer nu til julefest«. En kunne eet vers, en andet et andet. Lidt efter lidt så var der alle de kendte og elskede vers.

En af kammeraterne fortalte juleevangeliet og talte enkelt og jævnt til sine kammerater. Julesalmerne lød så smukt og frimodigt midt i fængselets grå. Selv en tysk fangevogter kom listende ind for at få del i deres julefred. Ja, sådan fortalte for nogle dage siden en af de 19 fanger mig om, — som han sagde det —, den smukkeste jul han havde oplevet.

Trods savnet af de kære derhjemme, trods usikkerhed og fængsel kom dog julens fred og glæde til disse mænd.

De oplevede noget af det, som gamle Zakarias sang om Jesus, at han kom »for at skinne for dem, som sidder i mørke og dødens skygge, og lede vore fødder ind på fredens vej«.

Det er det forunderlige ved julen, eller rettere ved vor herre Jesus Kristus, at han kan

kalde både freden og glæden frem hos os mennesker, selv om tiderne er vanskelige nok.

Vi er nogen, der synes, at så længe luftbrens tusinder af maskiner er de eneste, der kan bringe føde og brændsel til store dele af Tysklands hovedstad, så længe de fire stormagter ikke kan enes om at skabe en virkelig fred imellem landene, så ligner Europa lidt af et fængsel med al den utryghed, som de fangne kendte det. Men vi tror, at midt i alt dette kan og vil Jesus give os både julefred og juleglæde, om vi kender til at søge ham og bede til ham.

Men han kalder samtidig på os. Han vil have os til at hjælpe sig med at bringe fred iblandt mennesker. Vi er ikke en grev Bernadotte, der far de største opgaver betroet. Men hver eneste af os kan sikkert finde et eller andet sted, hvor vi kan komme og bringe fred. Det var måske så nærliggende, at opgaven ventede. Det var hjemme hos os selv, hvor vi til tider var lidt vel raske overfor vore forældre, fordi vi syntes, vi var så kloge. Det var måske vore søskende eller vore kammerater, vi ikke rigtig kunne enes med. Hvad ved jeg. Men vi skulle gerne være med til at gøre verden en lille smule bedre, fordi vi i tak til Gud, for hvad han gav os i Jesus Kristus, prøver at leve op til englebudskabet:

»Ære være Gud i det højeste!
og på jorden fred

i mennesker, der har Guds Velbehag«.

GLÆDELIG JUL!

Fritz Lerche.

Sæt disse bøger på ønskesedlen!

Orientering

af Poul Korsholm, har undertitlen: »Uden for Alfارvej«; sådan er det jo, at spejdere aller helst skal færdes, men skal man kunne finde frem til sit mål og ikke helt fare vild eller måske aldrig vove sig »udenfor alfارvej«, må man kunne benytte både kort og kompas. Denne bog giver en udførlig instruktion i benyttelse af de forskellige orienteringsmidler, og er forsynet med et væld af fortræffelige fotos og tegninger.

(Indb. kr. 12,00, heft. kr. 9,50).

Eriks eventyrlige Orientering

handler om en drengs færd i det fri med sine venner og om deres jagt på en smuglerbande. Da Erik kender en del til orientering, lykkes det ham at finde frem til smuglerbandens tilholdssted. Det er en spændende fortælling, og samtidig kan du lære ikke så lidt orientering.

(Heft. kr. 2,85, kart. kr. 3,85).

Baden-Powell

af E. Th. Bjørn er en spændende beretning om B.-P.s liv, der har for-

met sig som et eventyr fra han som lille dreng kom på kostskole, blev officer i Indien, levede blandt vilde dyr og Zulukaffere i Afrikas jungle, var på sporjagt i Matabelekrigen og udholdt 7 måneders belejring af Mafeking, til han grundlagde spejderbevægelsen og ledede den i over 30 år og tilsidst døde i Kenya i Afrika som den over hele verden kendte, elskede og agtede verdensspejderchef.

Iøvrigt har bogen været udsolgt et stykke tid men er nu kommet i ny udgave, der er ført helt à jour, ligesom der er kommet adskillige nye fotografier til.

(Kr. 5,75).

Svend Skiløber.

En spændende fortælling om både smugler- og bjørnejagter m. m. oppe i Sverige, men samtidig en beretning om god sportsånd og godt kammeratskab, parret sammen med en masse oplysninger om skisport og gode tips for skiløbning. En bog, der kan vække interesse for den friske skisport og for friluftsliv.

(Heft. kr. 4,50, indb. 5,50).

Fås i
korpsets depoter!

Har du taget

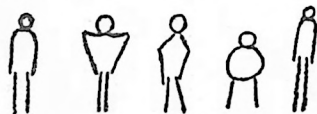
FALK

Falkmærket er duelighedstegnet for den vågne og kvikke. Hvis du har disse egenskaber, får du mange gange mer fornøjelse — og gavn — af din dag end andre; pligterne får du af vejen i en håndevending, fordi du ikke giver dig til at drømme om patruljetur, når du har sat dig for at læse lektier, og fritiden får du mere ud af, fordi du ikke bare sætter dig i en sofa eller i biografen og glemmer alt det, som du heller ikke nåede i dag. Tror du på den anden side, at du ikke er vågen eller kvik, — well, du kan i hvert fald komme godt efter det — fx ved at gøre noget ud af træningen til falk.

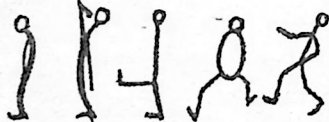
SIGNALEMENTER

er et svagt punkt hos mange. Bevares, de interesserer sig for deres medmennesker, men sådan gå og huske, hvordan en fraværende ser ud? (Det er jo også lettere med et foto, — når man har et!). Med lidt system kan enhver dog hurtigt tilegne sig denne færdighed og efterhånden få lige så sikker en opfattelse som en portrætmaler. Her er lidt af et system, som jeg har brugt en rum tid og ikke uden held. A. Når man ser folk fra ryggen, i halvmørke, på afstand osv.

Bid mærke i 4 ting:

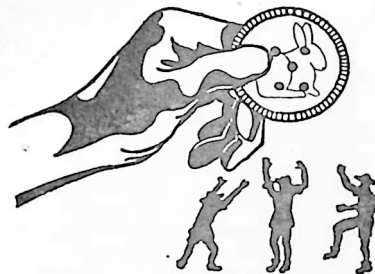

1) Skikkelsen.

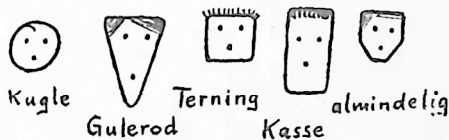
2) Holdning og gang.

- (De her afbildede fem herrer kan karakteriseres ved 1) spørgsmålstegnet, 2) flitsbuen, 3) linealen, 4) sømanden på land og 5) »næsen-i-sky-mand«.)
- 3) Højden (150, 160, 170, 180, 190 cm, evt. med 5 cm nøjagtighed).
 - 4) Klædningen. Fra oven
 - a) Hat eller hår? (Facon og farve).
 - b) Jakke eller frakke? (Facon og farve).
 - c) Benklæder (farve, facon og slid).
 - d) Skoene (de siger meget, spørg blot en skomager).

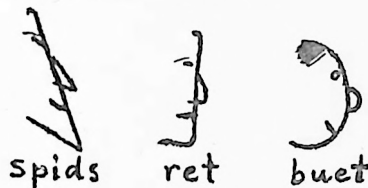

B. Når man ser folk »med ansigt«. Husk først og fremmest selve ansigtet, og først derefter de ovenfor nævnte A-ting.

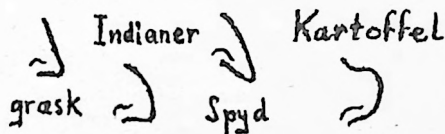
1) Ansigtsformen, forfra:

og ansigtsformen i profil:

og endelig næsen:

2) Ansigtstrækkene er der en masse af, — start med bryn, øjne, næse og mund og se, hvor mange muligheder, der er: Tykke bryn og tynde bryn, lang næse, bred næse, tætsiddende øjne, rette bryn ; buede bryn, lille mund og lang, smal mund osv. osv. Blandt eksemplerne kan du måske finde Truman og Dewey, Poul Reumert ell. Danmarks udenrigsminister. Væn dig til at lægge mærke til disse træk, — du kan fx. tegne dine patruljekammerater eller din familie på denne måde. De særlige ejendommeligheder ved et ansigt skal du ikke fæstne dig

(Efter
„Spejderliv“)

for meget ved, — du glemmer alligevel ikke, at Peter har briller (hvilken slags?), Juan har sorte øjne, onkel Hans har mongolske kindben og Sorte Bill har et ar i panden.

- 3) Ansigtsudtrykket kan skifte fra lumsk til venligt og indsmigrende, fra hjerteligt til vredt, fra dumt til takkefuldt osv. — men et bestemt er i mange tilfælde det mest fremherskende.

Ud fra ovenstående skema vil jeg karakterisere mit eget kontrafej som en ret gulerod med næsten græsk næse og ansigtsstræk som ham helt til højre i den lange række. Desuden brune øjne, store fortænder og et venligt og klogt ansigtsudtryk. (Nå!! Red.).

Dette er vist rigeligt for begyndere, — efterhånden bliver du selv i stand til at bemærke flere enkeltheder, — pande, mund, ører osv. — men vent med det, vent til begyndersystemet sidder fast.

LANDSKABSSKITSER

skal du kunne tegne, så at man kan se, hvad de forestiller. Husk, at medmindre du har lidt kunstnerisk blod i årerne, skal du ikke sætte ret mange streger på papiret, — en skitse er ikke og skal ikke være et foto, den skal være en hurtig og nem måde til at fortælle, hvordan der ser ud, så at du og dine venner straks kan huske stedet og de minder, I har derfra.

I kender sikkert ikke alle Rudyard Kiplings strålende bog om den lille engelske dreng i Indien, Kim, og alle hans oplevelser. Men I har vel hørt om juvellegen, som han legede med en lille inderdreng i Lurgan Sahibs hus; Lurgan Sahib havde lagt en håndfuld ædelstene på en bakke, og efter at have kastet et blik på dem gav inderdrengen stolt Kim lov til at tælle og beføle alle stenene, indtil Kim mente, at han kunde huske dem alle. Der var 15 stene, og Kim kunne huske lidt om farverne på de 11. Hindudrenge fortalte om vægte, ridser, form på hver enkelt sten og desuden, hvor han mente, at de stammede fra. — Jeg gad vidst, hvor mange af jer, der har prøvet denne form for kimsleg, hvor man ikke blot skal huske tingene, men samtidig bedømme mål og vægt og i det hele taget bruge sine øjne godt. — Der er iøvrigt 100 andre former for kimsleg: Et billede med mange personer eller dyr, der skal huskes, — en kupé med togpasagerer (patruljetur), et købmandsvindue, huskespillet, lommernes indhold fra hele patruljen, kimsleg

med wood-craft-ting, omvendt kimsleg (se to gange på tingene og huske, hvad der er taget bort fra første til anden gang), for ikke at tale om føle- og lugtekimslege. Og en lille aktual: Kan du — NU — i detaljer beskrive alt, hvad du har i hver af dine lommer?

Hvis din patrulje beslutter at komme et hestehoved foran andre patruljer — ikke nogen dårlig beslutning — så få den til at anskaffe en speciel samling kimsing i patruljeskabet, — til hvert møde arrangerer en af jer (jobbet går på omgang) en ny form for kimsleg og sørger for, at de nødvendige ting er i orden inden mødet. Jeg kan i så fald love jer, at I får en fin, lille konkurrence ud af det, — og om nogle måneder vil I ønske, at der var et falkemærke for viderekomne!

God fornøjelse!

Hjortefod.

Da redaktøren ved årets begyndelse gav mig spaltepads for lidt duelighedstegnssnak, fik jeg kontrakt på eet år, og det er nu gået. Jeg opdager, at jeg har forbi-gået søspejderne — og også håndværkerne og dem med musik-, fysik-, flyve- og andre griller. Samtidig med at beklage, at de blev snydt, vil jeg dog sige, at det, jeg først og fremmest venter, at en spejder interesserer sig for, hører ind under »spejderuddannelsen«, »lejrgruppen« eller »naturgruppen«, som der står i »Prøver og Duelighedstegn«, og at der derfor ikke er nogen af jer, der har været direkte frastødt af at læse en hel artikel om astronom, ordonnans, forstmand, lejr-sportsmand, falk osv.

Jeg håber, at I har bragt nogen af ideerne i anvendelse — og evt. selv har fået bedre ideer — således at hensigten med denne række artikler er nået: At give jer tips til træningen i forskellige spejderfærdigheder og derigennem at hjælpe de energiske af jer til at blive virkelig praktiske og samtidig få større fornøjelse af at tage duelighedstegn.

PF! I bad om denne serie — lad os nu høre jeres mening om den. »Aarets Gang i Naturen« (el. a. bog) til den bedste besvarelse, hvadenten den roser eller kritiserer. Indsendelsesfrist 1. januar 1949. — Adr.: Korpskontoret. — Kuerten mærkes: Artikelserien. Hjortefod.

— „Hov, vent lidt! Jeg tror alligevel ikke, det dér er første hjælp ved næseblødning“. — (Weltwohs, Zörich)

SVIGT IKKE PATRULJEN

AF SVEN HØIDAL

»Op med jer, folkens! Maden står på bordet!«

Den støtte, småsnorkende pusten fra fem sovende drenge standsede brat, og fem søvndrukne hoveder dukkede frem af poserne.

Nej, mage til kammerat! Min-sandten om ikke Knut var stæet op, uden at de havde mærket det og lavet havregrød. Det ku' man da kalde en patruljefører!

»Vi kan snart vente de andre. Klokken er allerede ni, og om to timer begynder konkurrencerne, mine herrer. Ka' I så komme ud af loppedåserne!« Han rev tæppet af assistenten Martin, men kom til at kaste det lige i hovedet på Gunnar, netop som denne lagde al sin energi i et saligt morgengab. Nu fik han ildtæppet i munden og spyttede som en rasende.

»Hvis det er det, du vil servere nu til morgen, skal jeg ikke nyde mere!«

»Skyl det ned med havregrød,« lo Knut uforstyrret. »Forresten ved du vel, at morgenstund har ild i mund.«

Gunnar var for en gangs skyld målløs; hvad skulle han svare?

»Tror du, vi vinder i dag?« Grovæderen Kalle fik anbragt sætningen mellem skefuldene med havregrød, som ustandselig vandrede frem og tilbage i ruten tallerkenen — munden.

»Tror og tror —« Knut trak på det. »Jeg synes i hvert fald, vi har li'så gode chancer som de andre patruljer.«

»Rævne bliver de værste,« fastslog John. »Jærvne er næppe så farlige, og Uglerne kan vi se helt bort fra.« De blå øjne strålede af den trettenåriges begejstring for den forestående konkurrence. Men John var også en ren djævel på ski, først og fremmest i slalom, hvor han trods sin unge alder sikkert var den bedste i hele troppen.

Kun den mørkhårede dreng for enden af bordet deltog ikke i samtalen. Torgeir glædede sig slet ikke til skikonkurrencen, tværtimod, han frygtede den af hele sit hjerte. Den halve nat havde han ligget vågen og spekuleret. To gange før havde Elgene vundet troppens skikonkurrence, og i år havde de chancen for at vinde præmien til ejendom; præmien var en flot spejderlilje over to korslagte

ski, udført i sølv, til at fæste øverst på patruljestanderen. I 7 år havde den vandret. Og Torgeir regnede personligt med, at muligheden for, at Rævne i år skulle få deres anden aktie i den, var betydeligt større end for, at Elgene ville vinde for tredje gang, når han talte med. Hjemme i fjordbygden på Vestlandet havde betingelserne for skiløb været dårlige, så hvordan skulle han kunne tage kampen op med disse østlændinge, der så at sige var født med et par ski på fødderne?

Det værste var, at han først for nylig var flyttet til byen, og han var derfor også ny i patruljen og var ikke rigtig blevet svejst sammen med de andre endnu. For et par dage siden havde han ovenikøbet taget mod til sig og spurgt Knut, om han ikke hellere burde trække sig helt ud af konkurrencen. Men Knut havde protesteret på det kraftigste og sagt, at det ville være i højeste grad uspejdermæssigt, og dermed havde den sag været afgjort.

Netop som de var færdige med havregrøden og havde fået vasket op, kom de første drenge fra de andre patruljer antagende. Gamlemikkel, der var pf for Rævne, styrede lige hen til kollegaen Knut.

»Ideelt konkurrencevejr, stille og fint,« sagde han, »der bliver krig på kniven idag, du gamle!«

Knut lo. Gamlemikkel og hans ræveunger var tydeligt nok lige så opsat på at vinde i dag som Elgene.

Noget efter kom tropsføreren, Bjørn op til hytten efter at have fordelt tropsassistenter og skovmænd som poster på langrendet.

Kun den mørkhårede dreng for enden af bordet, deltog ikke i samtalen.

Nu samlede han troppen om sig og gav de sidste instruktioner.

»Af praktiske grunde begynder vi med hoppene. Der bliver åben stilbedømmelse, og resultaterne vil foreligge straks efter hvert hop. Så tager vi slalom, og her bliver det hurtigheden, der tæller mest. Og så til slut kommer langrendet, som bliver på idealtid med stilbedømmelse. Løpen er lige ved fire km, ens for alle klasser, mens idealtiden varierer for de forskellige aldersklasser. Der er ialt seks stilposter, to på åben mark, to ved en opadbakke og to ved en nedadbakke. Nogle af posterne står sådan, at I ikke får øje på dem, før I er lige inde på dem, så det gælder om at holde stilen under hele løbet for at undgå ubehagelige overraskelser. Alle mand tæller med i konkurrencen, så at hele patruljen nå yde det bedste for at vinde.«

Uvilkårligt dukkede Torgeir sig ved de sidste ord. Spørens osse, at man igen skulle blive mindet om nødvendigheden af sin indsats.

De var så klar til skihop. Som ventet dominerede John i trettenårsklassen, og da det lykkedes Torgeir i hvert fald at holde sig på benene efter begge hop, så det helt godt ud for Elgene efter denne første øvelse.

»I slalom går det sikkert at holde stillingen,« mente Gunnar, der stod sammen med Kalle og Martin nede ved slalombanens mål. »Hvis det øvrige går efter beregning, kan selv Torgeir ikke ødelægge noget her.«

Imens stod Torgeir på toppen af bakken og prøvede at huske, hvad Knut havde indprentet ham. Svingteknik, tyngdefordeling, kropføring, skiføring — det kørte rundt i een pærevælling.

»Tag det bare helt roligt,« lød Knuts stemme bagved, »brems overalt, hvor det bliver nødvendigt, hellere end at tage chancen og så falde og miste tid.«

»Ja, kan du ikke andet, kan du da i hvert fald lade være med at lave huller, der ødelægger banen for os, der kommer bagefter,« sagde John.

Knut var lige ved at give John et skarpt svar, men han tog sig i det, fordi han var klar over, at Johns irritable humør var dikteret af spændingen for konkurrencen. Nu lød startsignalet for Torgeir,

som satte nedover, lidt bredt og usikkert. Allerede ved indgangen til den første port bremsede han forsigtigt, og han havde ubetinget den dårligste fart af dem, der hidtil havde startet; det gik dog uden uheld fra port til port, indtil målet passeredes.

Anden gang gik det også helt godt, indtil han ved foden af bakken forsvandt for øjnene af Knut og John oppe på toppen. Men sekunderne gik, og han kom ikke til syne nede på sletten ved målet.

»Han er skvattet, den torsk,« udbrød John. »Nå, der har vi ham endelig,« tilføjede han, da Torgeir et øjeblik efter passerede målet nede på sletten.

Torgeir var fortvivlet. Han ville bestemt have fået bedre tid end første gang, hvis han ikke havde haft det uheld at falde ved sidste port og endda rive et flag omkuld, som han måtte tilbage og rejse, inden han kunne gå i mål.

Nu kom der en ny løber ned over bakken. Det var John. Med sikre, rytmiske bevægelser smøg han sig fra flag til flag og gik gennem målet i samme overlegne stil. Torgeir var helt ulykkelig, da John kom hen til ham.

»Det var synd, du var så uheldig til sidst. Du begyndte ellers så godt.« Nu, da spændingen var overstået, havde John genvundet sit humør.

»Ja, nu har jeg vist helt spoleret vores chancer,« lød det mismodige svar.

»Det tror jeg nu ikke.« Martin var kommet til i det samme. »Per i Rævene kludrede jo i første omgang, så jeg tror faktisk, vi lige akkurat kan holde stillingen inden langrendet.«

Det viste sig, at Martin fik ret, Elgene havde et lillebitte forspring, da man gjorde sig klar til sidste øvelse, langrendet, der ville blive det afgørende.

»Forsøg at gå så naturligt som muligt,« formandede Knut sine patruljekammerater, »læg ikke for meget vægt på stilen, så bliver det bare for stift og tvungent. Og glem for alt i verden ikke idealtiden!«

»Vi har trukket lod om startnumrene. I starter med to minutters mellemrum. Alle ure afleveres her. Startnummer 1, Jørgen Hegler...«

Dreng efter dreng kom frem og fik sit startnummer fæstnet på brystet og ryggen. Torgeir fik det sidste, nr. 24.

»Symbolsk,« hviskede Kalle til Martin, »han bliver sidst, selv når det gælder startnumre.«

Det gik dog uden uheld fra port til port.

»Jamen ikke ved ædetruget, for dér bliver du uvægerligt sejlet agterud, din grovæder! Du har vel husket at udlægge maddepoter langs løipen?«

— Flere af de først startende var allerede gået i mål, inden det blev Torgeirs tur til at starte. Da Kåre, der havde startnummer 23, endnu kun var 12 år, havde han fået et tillæg til idealtiden på 4 minutter i forhold til Torgeir, og Knut havde derfor anbefalet Torgeir, der ikke kendte meget til at beregne idealtiden, at lægge sig lidt foran Kåre det meste af løbet og så spurte til sidst, så han kom i mål to minutter før Kåre. Hvis Kåre holdt sin idealtid nogenlunde, ville det ikke kunne gå helt galt for Torgeir.

Så, nu gjaldt det, nu var han på vej! Han havde ikke gået langt, før han så Kåres ryg foran sig. Opmuntret gik han haardt til og sagtnede først farten, da han havde passeret Kåre. Han kiggede sig tilbage. 15—20 m bag ham kom Kåre i pæn og jævn gang. Det var vist også bedst, han selv tænkte lidt på stilen. Løipen slog et knæk og svingede ud på en mose. Derhenne så han en af assistenterne stå med en skriveblok og iagttagelse ham; det var nok den første slettekontrol. Nu gjaldt det. Gjørde han mon nu, som Knut havde sagt? Noget af modløsheden fra slalombakken greb ham igen, helst havde han vendt om og var flygtet tilbage samme vej. Han tog sig sammen og gled forbi posten så ubesværet som muligt.

Jo, det gik da vist egentligt helt godt. I grunden var det jo en herlig følelse, dette at glide frem under de snetunge graner, spurte op ad en lille høj, derpå slappe af nedad på den anden side, og så vi-

dere ad den snørklede løipe. Han glemte helt at være nervøs. Den store, tyste skov virkede svært beroligende på ham og fik ham til at glemme, at der stod førere, der omhyggeligt noterede sig, hvad de kunne sætte fingeren på. —

Han havde bestemt passeret en post til uden at bemærke det. Nu måtte man bare håbe, stilen havde været god nok. Hvordan mon det gik med Kåre? Han standse på en høj og så sig tilbage. Jo, dér 100 m borte kom Kåre. Nu måtte vel halvdelen være tilbagelagt, så var der kun et kvarter igen. Så, der kom et skarpt sving på løipen. »Bare der ikke er nogen post her, det sving klarer du aldrig,« for det gennem ham.

Han lukkede øjnene og både hørte og følte, at han brasede ind i krattet til højre for løipen. Da farten var standset, åbnede han igen øjnene og opdagede, at han var standset lige foran en stor gran. Det var held i uheld, at han ikke var maset mod den, men hvad var det — oppe i granen opdagede han ta Olavs grinende ansigt. Så var der altså en post alligevel!

»Bedre held næste gang, råbte Olav muntert ned til ham, mens han arbejdede for at komme på benene igen.

Men du godeste, så ondt det gjorde i venstre ankel; han havde nok slået sig i faldet. »Så, nu ikke mere vrøvl, Torgeir,« formandede han sig selv, »du har gjort dig latterlig nok. Se nu at komme væk herfra.«

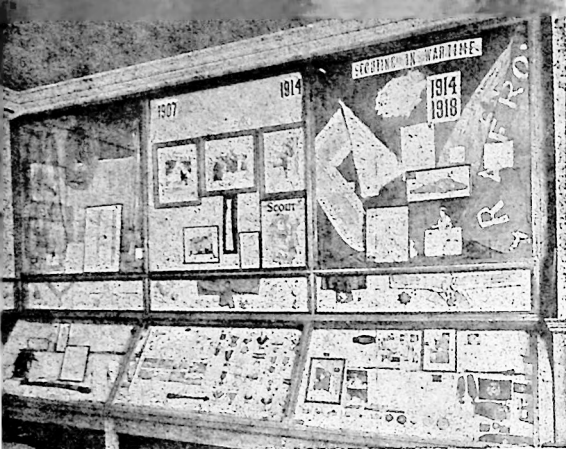
Han gik i gang igen. Foden blev nok bedre, når han tog det lidt med ro til at begynde med. Den var nok bare vredet lidt rundt. Men ondt gjorde det ligegodt. Han skule vel ikke have brækket noget? »Sludder,« sagde han til sig selv, med en brækket fod ville han aldrig have kunnet gå videre. Der var måske slet ikke noget at se, og så ville de andre bare tro, han havde stukket en plade, fordi han var en torsk på ski. Gav han sig nu, ville patruljen have slidt forgæves.

Torgeir samlede al sin viljestyrke og kæmpede sig videre. Nydelsen ved løbet var totalt forsvundet. Hvert nyt skridt voldte smerte. Blev han nødt til at give sig alligevel?

Han så Johns blik for sig. Og Knut og de andre — nej, han ville afgjort være færdig i den patrulje, hvis han svigtede nu.

»Pas på,« råbte Kåre, idet han gled udenom ham; snart efter var

(Fortsættes side 118).

Allerede dengang vi lagde planerne for vor rundtur i London i sommeren 1948, havde vi sat mindst tre krydser ved besøg i B.-P.'s Room i det engelske spejderhovedkvarter, 25 Buckingham Palace Road (eller B.-P. Road, som det hedder i spejderkredse!).

Op da så planerne blev ført ud i livet, og vi en eftermiddag trådte ind i dette værelse eller snarere denne lille sal, som i dag rummer så mange minder om B.-P.'s liv og virke, ja, da var det til at begynde med slet ikke alle disse brogede ting og flotte trofæer, der dækkede alle vægge, som man hæftede sig ved. Nej, det var stedets hele ånd og atmosfære. Her, i denne stue, plejede vor gamle chef under sine Londonophold at holde alle sine mange møder med mennesker fra alle kanter af jordkloden, og — ligesom

Hvor Baden-Powells ånd og virke taler til os

Et besøg i B.-P.'s Room i London med minderne fra et langt, lykkeligt og begivenhedsrigt liv

man samler en mosaik af mange små brikker — således bidrager her hver eneste ting — stor eller lille, betydningsfuld eller overset — til at forme billedet af en mand, af en personlighed, der var lige stor som soldat, som skribent, som kunstner, som spejderchef — og som menneske. Her står man,

om nogetsteds, ved spejderbevægelsens arnested.

Fra dåbsgaven til Ashantikongernes ligkiste og Mafekings søndagsflag.

Op lad os så tage nogle af de mærkelige ting nærmere i øjesyn.

Selv om B.-P. var en stor mand, har også han været lille engang, og i en montre finder vi hans dåbsgave, et spisesæt af det digreste sølv og med navnet indgraveret. At det var et fremmeligt barn, der fødtes den 22. februar 1857, får man indtryk af, når man ser, hvad den lille Robert skrev i en alder af kun 8 år; på et gulnet stykke papir fra 1865 står som overskrift: »Laws for me when I am old« (Lov for mig, når jeg bliver gammel), og af indholdet skal jeg kun lige nævne den første sætning, der jo blev

ledetråden for Roberts senere liv: »Jeg skal gøre alle stakkels og fattige mennesker lykkelige og altid bede til Gud«.

Senere kom B.-P. jo på kostskole, Charterhouse, og et ris fra skolen minder om, at den begavede, men sprælske Robert ikke stod på lige fod med alle sine lærere.

Efter skoletiden begyndte officersuddannelsen, og du vil finde særlige ting både fra tiden i Indien og i Afrika, f. eks. et Kaffer-piano, Ashantikongernes ligkiste og en fetisch, skænket til »MHLALAPAWNZI, hvilket, som du ved, betyder »manden, der lagde sig ned for at skyde«, og som var et af de mange tilnavne, de indfødte i Afrika gav ham.

Du har sikkert hørt om den 217 dage lange belejring af byen Mafeking under Boerkrigen i Sydafrika, hvor B.-P. var byens kommandant. Her vil du bl. a. se løbessedler, de særlige frimærker med B.-P.'s billede og en cykelordonnans (sml. Sp. Mag. marts 1948), seletøj fra hans hest samt byens søndagsflag; om søndagen hvilede krigen, men fra mandag til lørdag måtte der flages med et flag, der kun var en fjerdedel så stort, for at det ikke skulle tiltrække fjendens ild.

De første år af »mit andet liv«.

Op så på et tidspunkt da en strålende militær karriere stod åben for den unge general og nationalhelt fra Mafeking, sagde han alt dette farvel og begyndte 50 år gammel på det, han selv har kaldt »mit andet liv«, og som kom til at få langt større betydning for menneskeheden end hans indsats som soldat.

Det begyndte med forsøgslejren på Brownsea Island i 1907 (som stod beskrevet i Spejderjul fra ifjor). Her er Billeder fra lejren, B.-P.'s spejderstav og hans vældige skuldersøjle pryder væggen, og dér ser du harpunen, der benyttedes til hvalfangsten.

Spejderbogen, den berømte »Scouting for Boys«, udkom for første gang i 1908, i seks hæfter. Selvfølgelig er her en komplet serie af denne første udgave, der nu er meget sjælden og eftertragtet. Bogen har nu nået den 25. udgave og er næst efter Biblen den bog, der er udkommet i flest eksemplarer.

De engelske spejders indsats under de to verdenskrige får man indblik i gennem billeder og medaljer, og fra sidste verdenskrig stammer fire

tropsstandere fra rovertropper, der opstod inden for afdelinger af hæren, flåden og RAF, hvorsomhelst på kloden gamle spejdere fandt sammen.

Storkorsridder Robert Smyth Stevenson Baden-Powell, Lord of Gilwell.

En hel stor montre rummer verdensspejderchefens talrige medaljer og ordener, deriblandt hele 19 ridderordener. Mr. Attrill, der passer samlingerne, fortalte, at allerstørst pris sætter man på B.-P.'s Storkors af Dannebrogordenen, fordi man har fået den danske konges specielle tilfældelse til at beholde ordenen, altså ikke tilbagesende den efter indehaverens død, således som det ellers er reglen med denne orden. I glas og ramme ved siden af ses brevet, der giver tilladelsen!

En lille afdeling drejer sig om B.-P. House, den kommende spejderborg i London; den skal opføres, så snart byggeforholdene tillader det.

Med højre og venstre hånd på een gang!

I et hjørne finder vi en montre, hvor enkelte af Baden-Powells berømte »tegninger« er samlet. Når han var til møder, havde han for vane, mens han sad og lyttede, at kradsede de sjoveste små skitser og kunstfærdige kruseduller ned på papirstumper, som han tilfældigvis havde ved hånden. Disse tegninger lavede han enten med venstre eller højre hånd, eller nu og da frembragte han to forskellige tegninger samtidigt (hvilket vistnok er meget, meget vanskeligt!). Efter møderne, når han var gået, søgte de, der havde været til stede, uvægerligt at sikre sig dagens »høst«, og det har faktisk været en besværlig opgave at fremskaffe de her viste krusedulletegnninger til samlingen!

Ovenover vil du finde indrammet enkelte af tegneren Baden-Powells næsten utallige illustrationer til hans bøger og artikler, og her hænger også alle de selv tegnede julekort fra 1906 til 1940. Tæt ved ser vi fire af de smukke akvareller, han malede i de sidste par år af sit lange liv. De er alle fra Kenya i Østafrika, og den tidligste af dem blev malet, da B.-P. var 81 år gammel!

Op endelig er der så det ulveungeflag, der dækkede B.-P.'s kiste på hans sidste rejse til graven i Kenya en januar dag i 1941...

Gaver i guld, sølv, elfenben — og flint!

Gennem hele sit »andet liv« modtog B.-P. naturligvis et væld af gaver fra spejdere rundt om i hele verden. Jeg tror ikke, du kan nævne et land, hvorfra der ikke findes en eller flere gaver og trofæer. Hvis du nogensinde har hørt om Dan Beard, der nærmest var en levende udgave af Cooper's »Læderstrømpe«, vil du med ærefrygt betragte hjorteskindstrøjen for »The Brotherhood of He-Men«, som Dan før sin død skænkede B.-P. Fra Indien stammer en 40 cm høj sølvelefant, der står på en marmorsokkel og er beslægtet med det pure guld. Fra Kina en vidunderlig smuk model i elfenben af Sun-Yat-Sen's grav og fra Japan et håndlavet sværd, prydet med figurer fra Uganda, der ville få enhver etnograf til at slikke sig om munden; fra Danmark bl. a. en vase i kongeligt porcelæn og en meget fin flintedolk fra stenalderen, o.s.v.

Her findes også et par af de oprindelige træperler fra Dinizulu's halsbånd. Disse perlers historie er i korthed: Under kampene i Zululand i Afrika lykkedes det B.-P. at fange den mægtige høvding Dinizulu, der bar et halsbånd af ca. 300 træperler. B.-P. bød sin modstander ind i sit telt, og ingen ved, hvad de to talte om, men da de kom ud igen, var halsbåndet i B.-P.'s eje. Da han mange år senere tilrettelagde den internationale Gilwelltræning for spejderførere, bestemte han, at en Gilwellspejder, der har gennemgået Gilwellprøven, altid i uniform bærer to kopier af disse perler om halsen i en lædersnøre; denne har også sin særlige historie, som imidlertid kun Gilwellspejdere må kende, og som de får fortalt ved optagelsen i Gilwelltroppen eller -flokkene. De ægte perler bæres kun af dem, der rundt om i landene er ledere af Gilwelltræningen, og et par af dem hænger altså her i B.-P.'s Room.

Kig indenfor, når du næste gang kommer til London!

— Under hele vor rundtur havde der været et livligt rykind af store og små spejdere og ulveunger, og udover mange engelske spejdere fra alle kan-

ter af kongeriget og den danske trop, havde jeg i løbet af ret kort tid set og hilst på to franske, tre østrigske og en indisk spejder. Også disse stadige besøg af spejdere fra nær og fjern bidrager til den tidligere omtalte, ganske særegne atmosfære ved denne mindestue, og jeg skal hilse fra Mr. Attrill og sige, at også du er hjerteligt velkommen, hvis din vej engang fører dig til London.

Så vil du konstatere, at det er sandt, hvad jeg her har fortalt — både det om de mange ting, men ikke mindst det om, at B.-P.'s ånd og virke intetsteds taler stærkere til os end her.

Op den tale er god at lytte til.

Torben.

— og sagtnede først farten, da han havde passeret Kåre.

Svigt ikke patruljen

(Fortsat fra side 115).

han forsvundet mellem træerne. Torgeir bed tænderne sammen. Det gjorde så ondt i foden nu, at han kunne skrike højt. Sæt nu det var farligt at fortsætte. At han ville fa varigt mén af det. Måske skulle han tage støvlen af og kigge på foden?

Men Kåre var gået forbi ham, og han måtte tænke på tiden. Stilen var det derimod håbløst med, sådan som han nu vaskede fremad.

»Stakkels fyr,« tænkte den skovmand, der sad på post ved en bakke, som Torgeir var i færd med at slæbe sig opad. »Han skulle aldrig ha' haft lov til at deltage.« Skovmanden troede selvfølgelig, at drengen var helt udkørt. Og Torgeir bare gik og prøvede at glemme foden og smerterne, der blev værre og værre. »Videre, Torgeir, du må indhente Kåre igen. Blæs på stilen, se bare og kom fremad —«

»Nu må vi meget snart kunne vente Torgeir.« Knut havde fået sit ur igen og kontrollerede ivrigt tiden. Han var ved godt mod. Hvis ikke stilbedømmelsen var helt i Elgenes disfavør, kunne intet true deres sejr.

Men sekunderne og efterhånden også minutterne gik, og der kom ingen Torgeir.

»Der har vi Kåre,« forkyndte en begejstret jærv.

Ja, Kåre ville fa fin tid, kun et minut over idealtiden havde han brugt. Men hvor blev Torgeir dog af? —

»Nu er han 4½ minut over idealtiden,« konstaterede Martin. »Han er endnu dårligere på ski, end jeg havde troet, nar han ikke engang kan holde trit med Kåre.«

»Torgeir har aldrig haft noget i Elgene at gøre,« mumlede John

uden at blive modsagt. Det var ærgerligt, nu da de var så godt som sikre på sejr. De blev afbrudt i deres triste funderinger ved råbet: »Nu kommer nr. 24!«

»Næsten seks minutter over idealtiden,« fastslog Knut, »vi har en vinderchance endnu, men det vil holde hårdt.«

Imens var Torgeir gået over målet, og drivende våd af sved kom han vaklende hen til patruljekammeraterne.

Knut havde tænkt at spørge ham, hvorfor han kom så sent, men da han så, hvor udkørt drengen var, tav han. Måske havde han gjort, hvad han kunne, og man måtte bide ærgrelsen i sig.

»Har jeg ødelagt det hele for jer nu?« Torgeir så på Knut med et blik, der afspejlede træthed og fortvivelse, men også et lillebitte glimt af håb.

»Det kan vi ikke sige noget om, før stildommernes resultater foreligger. Kåre har lige fortalt mig, at du til at begynde med gik forbi ham?«

»Ja, ja, jeg gik forbi ham kort efter starten, men så, — jeg ved ikke, måske det var foden.« Torgeir stoppede.

»Har du slået dig?«

»Det spillede måske ingen rolle for resultatet; jeg er nok bare en slem klodsmajor på ski, men det gør nu svært ondt i den venstre ankel. Det var måske bedst, jeg fik støvlen af?«

Mens Kalle og Martin støttede, spændte Knut skien af og begyndte at trække i støvlen.

»Av, — åh!« Torgeir ømmede sig mod sin vilje. Patruljekammeraterne så prøvende på ham. Var det mon en alvorlig skade, eller var han bare et pivehoved?

Bjørn blev tilkaldt og gjorde kort proces med støvlen, snørede den først helt op, og da den stadig ikke ville af, sprættede han sømmene i overlæderet op med en dolk.

Torgeir blev helt forskrækket, da han så, hvor ophovnet foden var. »Jeg faldt midtvejs i løpen,« forklarede han tropsføreren, »og siden har det gjort ondt.«

»En ordentlig forstuvning,« konstaterede Bjørn. »Har du virkelig klaret den halve løpe med den ankel dér?«

»Det blev værre efterhånden,« svarede Torgeir næsten undskyldende. Men i virkeligheden var han nærmest glad over, at det var så galt, så patruljekammeraterne kunne se, at han havde haft en lovlig grund for sin dårlige tid.

»Vi har netop gennemgået dine stilpoints,« fortsatte Bjørn, »og især de sidste poster har trukket dig ge-

valdigt ned. Men den fod dér forklarer jo alt. Det er en virkelig mandfolkepræstation, du har udført i dag, Torgeir.«

Elgene var lidt forlegne, da Bjørn var gået. De havde alle dårlig samvittighed over, hvad de havde tænkt om Torgeir og til dels også givet udtryk for.

Så snart udregningerne var tilendebragt, samlede troppen foran hytten. Bjørn stod med vandrepræmien i hånden. »Det samlede resultat bliver, at Elgene har sejret; de har dermed vundet sølvvilljen til ejendom!«

Da bifaldsråbene var hørt op, fortsatte han: »Ifølge en gammel tradition overrækker jeg præmien til den i patruljen, der har scoret flest points. John Hagen!«

Men John blev stående. »Nej,« sagde han hurtigt, »lad Torgeir ta' imod præmien, han er den, der har ydet mest.«

De andre Elge nikkede samtykende, og rød i hovedet humpede Torgeir frem og fik på patruljens vegne overrakt sølvvilljen.

»Et rigtigt spejderhurra for Elgene,« udbød Bjørn. Straks efter det tredje hurraab tilføjede Knut: »Patruljekammerater! Så gi'r vi Torgeir patruljeråbet, fordi han skaffede os sejren og viste os, hvad god patruljeånd er!«

(Efter »Speideren«).

Sæt dig på låget og le...

Lav dig en god stærk kiste, gør den vældig solid, og når den er færdig, gem så alle dine sorger deri, ærgrelser, skuffelser, alt hvad du mødte af spot og spe, og luk så kisten forsvarligt og sæt dig på låget og le.

Tal ikke om den til andre, røb aldrig dens hemmelighed, lad den for evigt gemme alt, hvad af kval du led. Lad ingen se, at den skjuler din smerte, din hjertevej, luk låget godt og forsvarligt — og sæt dig på låget og le.
Bertha Backus.

Spejdernyt fra hele verden

To gesandter for verdensspejderbevægelsen.

Som du måske ved, er Lady Baden-Powell, der var gift med B.-P., chef for alverdens pigespejdere, der både herhjemme og ude i verden snart tæller lige så mange medlemmer som vi drengepejdere.

Mens B.-P. levede, fulgte hun ham altid på hans mange rejser, og efter hans død har hun ikke svigtet spejderbevægelsen, men troligt fortsat de mange og trættende rejser. Saledes gæstede hun Danmark i befrielsesåret 1945, og nu i år har hun været på en krævende rejse gennem hele det australske fastland, til Ny Zealands og til adskillige fjerne Stillehavssøer, bl. a. den nedenfor omtalte Nauru. Overalt, hvor hun kom frem, har hendes rejse formet sig som et triumftog, og der er ingen tvivl om, at sådanne besøg — især på steder, der ligger udenfor alfarvej — betyder en vældig opmuntring for de derboende pige- såvelsom drengepejdere og er en oplevelse, som de i lang tid fremover kan leve på.

Også lederen af verdensspejderbevægelsens Internationale Bureau, oberst J. S. Wilson, der som bekendt besøgte de nordiske lande i foråret, har i sommer været på en ny, meget lang rejse gennem hele det amerikanske kontinent, fra New York i nord til Buenos Aires i syd. Rejsen, der varede over to måneder, foregik naturligvis med fly, og ialt 110 timer blev tilbragt i luften, og der blev tilbagelagt en strækning på 37.000 km (eller omtrent = jorden rundt!).

Formålet med denne »lille« Amerikatrip var at knytte forbindelser med de mange mellem- og sydamerikanske stater og give dem følelsen af, at også de og deres spejdere hører med i broderskabet, samtidig med at Wilson — som altid under sine snart talrige rejser — ved samtaler med statsmænd (på denne tur bl. a. 5 præsidenter!) og de øverste spejderledere og ved taler ved førersammenkomster overalt påpegede de mål, spejderbevægelsen i alle demokratiske lande må arbejde hen imod og henviste til den arv, som B.-P. har efterladt til alverdens spejdere.

Tropshus i en vandcisterne!

Spejderne i 2. Nauru Trop er ikke tabt bag en vogn (Nauru er ikke bekendt?) en 10 km² stor korallø på Ækvator, midt i Stillehavet). I en udrangeret vandcisterne, der har kunnet rumme 25.000 liter vand, har

de indrettet et fornemt tropslokale, idet de har hugget døre og vinduer i cisternen, har malet og udsmykket den ud- og indvendigt og har fået indlagt elektrisk lys. Ved indvielsen var alt, hvad der kunne krybe og gå på Nauru og nabøer til stede, og spejderne i deres høj-røde uniformer (lava-lava's), ulveungerne i deres grønne og førerne i deres kridende hvide uniformer udgjorde tilsammen et farverigt skue under opvisningerne, dansene og sangene, der afsluttede den strælende kai-kai-fest, der blev afholdt til gæsternes ære.

Det var to spejdere,

der af Londons borgmester blev udpeget til at rejse til Oslo for at udvælge det kæmpejuletræ, som Oslo by atter i år skænker London til opstilling på Trafalgar Square.

75.000 bøger som gave.

Fornylig har de canadiske spejdere skænket det græske spejderkorps 15.000 eksemplarer af »Scouting for Boys« (på græsk). Hermed har de ialt uddelt 75.000 spejderhåndbøger til forskellige europæiske lande, hvor de skal erstatte tabene som følge af tysk besættelse og totalforbud mod enhver form for spejder-sport.

Drenge- og pigespejderne i Canada har iøvrigt afholdt en storstilet spejderuge under devisen: »165.000 drenge- og pigespejdere arbejder for at tjene Canada ved at lære at hjælpe andre, lære at give og tage, lære at leve.« Hver dag i en hel uge blev der afholdt store parader, øvelser, opvisninger og demonstrationer. Der var mange radioreportager fra disse begivenheder, og i alle byer var der artikler i aviserne om spejderugen.

»Overfilipensen« genvalgt til spejderchef!

Spejderne på Philippinerne har afholdt deres årlige conference med deltagere fra alle dele af øriget. — Mønstringen viste et samlet antal af 139.781 mod kun 61.379 året før — altså en fremgang på 125 % på et år! (Herhjemme er der ialt godt 35.000 grønne og gule spejdere). Iøvrigt er Manuel Camus, der var leder af Philippinerne Jamboreehold i Frankrig i fjor, og som af vittige danske Jamboreedeltagere blev døbt »Overfilipensen«, atter blevet valgt til øverste chef for de philippinske spejdere.

Hyldest til spejderbevægelsen.

Da spejderbevægelsen fornyligt rundede 40-årsdagen for sin grundlæggelse, modtog hovedkvarteret i London mange hilsener og gratulationer, bl. a. fra premierminister Atlee og Winston Churchill:

Siden sin grundlæggelse for 40 år siden har verdensspejderbevægelsen stadig, ofte gennem vanskelige tider, fastholdt sine idealer: Foretagssomhed, mod og selvtillid, tro på retfærdigheden og fastholdelse af sandheden. Disse idealer tilsigter at skabe gode borgere, ikke alene i dette land, men i hele verden. Jeg håber, at bevægelsens arbejde fortsat må have fremgang.

C. R. Atlee.

Såvel i krigstid som i fredstid har spejderne altid været rede til at tjene deres land på en hvilken-somhelst måde, de har været i stand til. Jeg kendte den store mand, der skrev »Scouting for boys« for 40 år siden, og jeg har gennem årene med fornøjelse og bifald betragtet resultaterne af den træning, han grundlagde. Som aldrig før behøver vort land nu den helhed af karakter, den loyalitet og de mange og forskellige dygtigheder, som læres ved spejderarbejdet. Jeg lykønsker verdensspejderbevægelsen på dens fyrretyvende årsfest og ønsker den, at nyttige år og lykkeligt arbejde stadig vil fortsætte.

Winston S. Churchill.

Quaid-i-Azam Mohammed Ali Jinnah

er navnet på spejderchefen i Pakistan, den ene af de to nye stater i Forindien. Selv om befolkningen i disse to nye stater stadig står fjendtlig over for hinanden, foregår der mellem de to landes spejderkorps et samkvem, som måske med tiden kan bidrage til at udjævne forskellene blandt de indiske folk.

Indisk spejder

om julegaveideer for både ulve og spejdere

Man bliver glad for at få en gave — som oftest da. Men glæden kan være større eller mindre. Du går hen og køber en julegave til din far for penge, som du har sparet sammen, og når han får den, tænker han: »Nåda, det var vel nok flot, den har han givet to kroner for! Nu er han gået glip af fem iskager — han er en sød dreng.«

Men så er der kun tænkt i penge — kroner og øre. Det er en smukkere gave, hvis din far også kan se, at du har lagt tid og arbejde, besvær og omhu i gaven — altså hvis du selv har lavet den. Og tilmed behøver du ikke så mange penge til gaver til jul, for du kan selv lave gaver af mange ting, som du uden bekostning kan få fat på.

På tegningen ser du nogle ideer:

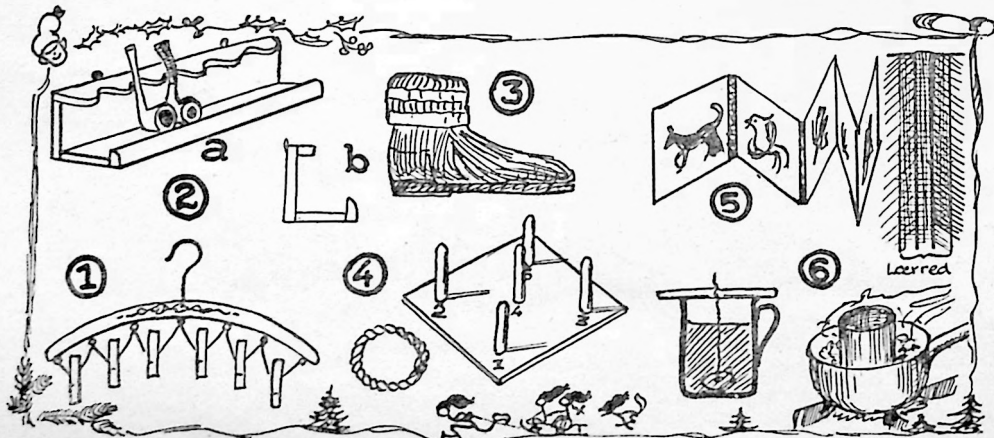
Din mor eller storesøster går med silkestrømper, som ofte skal vaskes og hænges til tørre, og ved hjælp af en almindelig tøjbjølle, et stk. snor, nogle små øskener og 6 tøjklammer samt lidt maling kan du lave en smart tørrebøjle til 3 par strømper. Klemmerne og bjøllen males i en munter farve, de 7 øskener skrues i undersiden af bjøllen, snoren trækkes skiftevis gennem øjerne i klemmernes fjedre og øskenerne (med en enkelt knude ved hver øsken) og så er gaven færdig. Ja, der kan pyntes lidt mere på den, hvis du maler navnetræk eller lidt blomster midt på bjøllen.

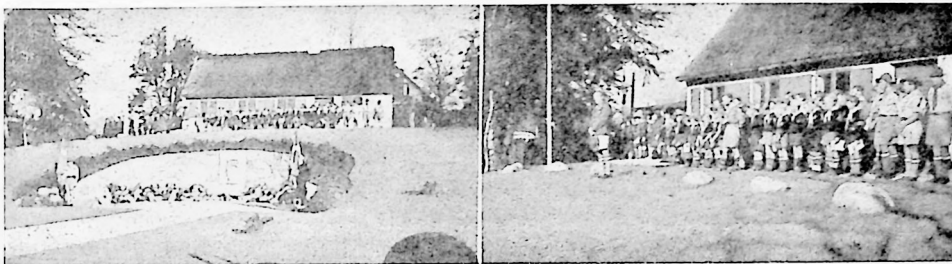
Så kommer turen til din far: et PIBESTATIV til at hænge på væggen. Det laves af fire lister som på tegningen. Du behøver vist næppe at få det yderligere forklaret, når du ser på de to figurer, den ene (a) viser stativet, som det ser ud, og fig. 2 (b) set fra den ene ende. Den bøl-

gede liste foroven, hvortil PIBESTILKENE læner sig, kan eventuelt beklædes på den måde, at du limer eller hæfter fast med små søm en lang strimmel filt eller tykt stof. Endelig fastgøres 2 øskener foroven, hvori PIBEBRÆTTET hænger.

Til din STOREBROR er der en dejlig gave, hvor du må alliere dig med din mor. Få hende til at strikke et par skisokker, som passer din bror, eller få et par af hans gamle — det gør ikke noget, at der er stopninger på sålerne — og køb så — ja, her skal der lidt penge til — et par filtsåler med læderbund i den størrelse, som brormand bruger. Ved hjælp af lidt kulørt uldgarn syr du nu sålen af sokkerne fast på hver sin filtsål, og så kan du til jul give ham de herligste HYTTESKO.

Til dine mindre søskende er der også nogle gavetips. LILLEBROR kan få et ringsspil. Hertil skal bruges en plade, som er ca. ½ m på de to leder, enten krydsfinerplade, eller en plade du laver ved at slå nogle brædder sammen. Endvidere skal der bruges nogle lange skruer, et kosteskaff samt et stykke tov ca. 5 m. Kosteskaffet saves i 5 lige store stykker, der rundes pænt af i den ene ende ved hjælp af kniv og sandpapir. Ved hjælp af en skrue nede fra og op igennem pladen skrues de 5 stk. kosteskaff fast til pladen. Rebet skæres i stykker på hver ca. ½ m — måske lidt mindre — og enderne splejses sammen, så der dannes en ring. Hvis du ikke kan splejse, er det på tide, at du lærer det, men man kan selvfølgelig også fæstne toverne til hinanden ved hjælp af en takling. Vil du lave det særlig flot, kan du bevikle ringen med noget rødt, hvidt, grønt, blåt eller andet farvet bændel. Brættet males, og der ma-

Den højtidelige indvielse af mindelunden og spejderhuset i Farsø

I det dejlige spånlæg i Farsø, der ligger i Himmerland, er Farsøspejdernes hus blevet opført på en bakke ned mod søen. Det er en smuk, hvidkalket bygning med stråtag og grønne skodder. Indvendig findes et stort, lyst tropslokale med solide borde og bænke i gammeldags bondestil og svære, rødmalede bjælker på tværs under loftet. Desuden et hyggeligt patruljelokale, en forstue med hjortetaks-knagerækker, et badeværelse med bruser og et toilet. I det store loftsrum med skrå vægge, der er prydet med junglebilleder, holder ulveungerne til.

Umiddelbart foran huset findes mindemuren for to frihedskæmpere fra Farsø, Per Sonne, der var blandt de 11 fra Shellhuset, og Christian Ulrik Hansen, der blev henrettet i Ryvangen; begge var spejdere i 1. Farsø Trop. Muren er udført i tilhugne kampesten i smukke farver, og midtfor findes et relief i granit samt navnene på de to patrioter.

I overværelse af flere hundrede mennesker blev mindemuren og spejderhuset indviet d. 26. september. Foruden de to fanevagter ved mindemuren paraderede faner fra Foreningen af politiske fanger, KFUM-spejderne og 1. Haubro Trop.

Efter at der var rettet en tak til de mange, der har bidraget til rejsningen af dette minde, holdt tidligere medlem af Danmarks Frihedsråd, Biskop Øllgaard mindetalen og udtalte bl. a.:

»Vi husker den dag, da vi i radioen hørte om de otte fra Arsguppen, der var blevet henrettet. Vi husker vor vrede og sorg over skændselsdåden, men også vor glæde og stolthed over, at der var nogle, der var mandfolk, der kæmpede, om de så måtte dø. Og vi husker harmen, der greb os over drabet på de 11 fra Shellhuset, og hvordan det tændte ild og iver i vort sind.»

»Hvad ville det ikke have betydet af fattigdom, om disse unge mennesker ikke havde været der og havde sat livet ind på denne sag? Vi har en dyb, dyb tak at bringe dem. Det er ikke urimeligt at rejse dem et minde i sten, for det skal fortælles fra slægt til slægt, hvad de to unge mænd udrettede. De unge — spejderne — skal høre det for at inspireres til at tage fat på samme linie og med samme mål.»

Til slut citerede biskoppen nogle ord, Chr. Ulrik Hansen engang har skrevet:

»Vi skal op på bjerget og se tilbage på mindernes land, det, som Gud i sin nåde gav os her i livet. Men vi skal også se

fremad mod fremtidens og fredens Danmark under Guds vingers skygge.»

Derefter foretoges afslørningen af relieffet, ved at de to fanebærere, en spejder fra 1. Farsø Trop og en mand fra Hjemmeværnet, langsomt hævede fanerne, der havde dækket relieffet.

Efter at talrige kranse og blomster var blevet nedlagt, takkede dyrlæge Sonne, Pers far, og gav til sidst som formand for tropsrådet for Farsøtroppen ordet til fru dr. Elly Raetzel, enke efter Richard Raetzel, der var dc for Nørre-jyske Division og blev myrdet af tyskerne. Fru Raetzel sluttede sin tale med at sige:

»Den smukkeste måde, hvorpå I kan hædre mindet om jeres to kammerater, vil være — ligesom de — at leve ud fra vort valgsprog: »Vær beredte, således at også I med livet som indsats er beredt til at kæmpe for alt, hvad I har kært. Gør I det med jeres døde kammerater som forbillede, da har deres offer ikke været forgæves.»

Efter at Dannebrog var hejst, talte tropsføreren og dc Jens Hvass, der på korpsets vegne takkede for dette, måske Danmarks smukkeste spejderhus, hvorpå højtideligheden sluttede med »Altid frejdige«.

les pointstal ud for pindene. Når man kaster, skal brættet vende hjørnet med 1-eren mod kasteren, pindene til højre og venstre får 2 og 3, den i midten får 4 og den længst væk — den sværeste — får 5.

Lillesøster skal have en billedbog. Få tag i 5 stykker tykt pap og noget lærred, som klippes i strimler. Med noget god lim klistres papstykkerne nu sammen i forlængelse af hinanden, så-

ledes at lærredsstrimlerne holder dem sammen.

På denne måde får du en billedbog, som kan foldes sammen som en harmonika. Fra illustrerede ugeblade o. l. klipper du nu dyr, mennesker og huse ud og klæber dem fast på begge sider af pappet. Til sidst stryges det hele over med et tyndt lag vandglas, som kan købes hos materialhandleren for en billig penge, og så er billedbogen færdig. (Sluttes næste side).

Køret rundt

STORTROMMEN,

tropsblad for »Glenterne« i Nykøbing F., har i anledning af bladets 10 års beståen udsendt et smukt jubilæumsnummer i hele tre farver. I et indlæg på patruljernes side skriver pf »Fusser« med klædelig beskedenhed:

Patruljen er i øjeblikket ved at gennemgå II kl.s prøven, da der var nogle, der ikke følte sig helt sikre. Det viste sig da også hurtigt, at nogle var uhyggeligt uvidende. Jeg nævner ikke navne! Vi har også gennemgået de almindeligste knob og forbindelser, og så snart vi er helt færdige med II kl.s prøven, ta'r vi fat på duelighedstegnene: Brandværn, dyreven, sløjdarbejder og stifter. Ellers går det godt, og jeg håber, det vil fortsætte, så vi til forårsturneringen kan klare os lige så godt eller bedre endnu, end ved efterårsturneringen, men jeg holder på, at det ikke alene er mig, men alle mine patruljekammerater, der har gjort et godt stykke arbejde.

Med spejderhilsen

»Fusser«.

Forøvrigt er »Fusser«s patrulje forhåbentlig ikke ene om nu og da at tage tidligere aflagte

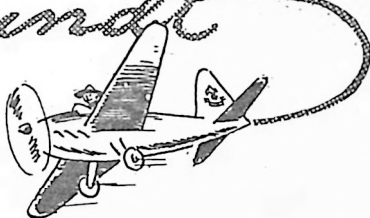
prøver og duelighedstegn op til fornyet behandling — det er jo som bekendt ikke nok, at man engang for måske længe siden har vidst besked med de ting, der kræves.

Nyt fra 1. Godthåb Trop.

Så har vi fået vort eget trophus.

Den 1. januar 48 blev vi sagt op og skulle være ude af Hiet (vort tropslokale) inden d. 15. Allerede den 3. fik vi overdraget en byggegrund af Frederiksberg kommune; vi skulle dog selv planere den. Trop, flok, forældre samt troppens venner hjalp os med at flytte 125 m² jord. Det lyder måske ikke af så meget, men da der blev gravet hver lørdag-søndag, mange gange i frost og snevejr, og jorden skulle køres bort pr. trillebør, var det et kæmpearbejde, som dog var morsomt og skabte fint sammenhold.

Imidlertid fik vi, den dag, vi var færdige, at vide at grunden skulle benyttes til park! Vi fik dog anvist en anden byggegrund, som de så gjorde istand for os, og hvor de lagde vand ind. I april købte vi en svensk barak fra flygtningelejren på Kløvermarken. Fra nu af ar-

bejdede vi hver aften til langt ud på natten med at male, skure (3-dobbelt salmiak uden vand — den var hård!), grave brønd, bygge skorsten, rejse stakit og flagstang samt 1000 andre ting.

Den 27. juni tog troppen på sommerlejr i Norge.

Den 4. august deltog 4 skovmænd fra troppen på Hulkedam (gammel vittighed! Red.).

Den 11. september havde vi indvielse, hvor distriktschefen talte. Ved samme lejlighed blev en mindeplade for troppens trofør Preben Hage-lin, som faldt i frihedskampen, afsløret.

★

Det skete på en natøvelse. En patrulje var »rigtig ude at svømme«. En ordonnans fra hovedkvarteret fandt den endelig langt udenfor ruten. Da opklaredes det, at patruljeføreren troede, at det sorte på kompasnålen pegede mod syd!

Har du flere slætninge, som skal have en gave, er her et par ideer til: Et bloklys laves på den måde, at du først skraber alle de lyse-stumper sammen, og overhovedet kan få fat på. De puttes i en konservesdåse, som stilles i en kasserolle med varmt vand. Efter nogen tid er lysestumperne smeltet, vægeresterne er sunket tilbunds og næste led i lysestøbningen kan begynde. Få fat i noget hvidt bomuldsgarn — ikke uldgarn — og flet en treslået væge. Når du har fået et tilstrækkeligt langt stykke, slår du en knude og trækker en kobbærtøpe på snoren. I den anden ende binder du en tværpind så langt fra 2-pren, at når du hænger vægen ned i det blikkrus eller den smalle dåse, som du vil bruge som støbeform, så hænger 2-pren lige over bunden uden at røre, pinden skal ligge tværs over kanten af kruset, og vægen skal gå lige midt ned igennem.

Så hælder du forsigtigt den smeltede stearin ned i kruset og lader den stivne. Når den er kold, banker du lyset ud, klipper det øverste af vægen til, og så er bloklyset færdigt. Skulle det ske, at lyset ikke vil ud med det gode, når du banker på kruset, må du ikke begynde at

stikke rundt langs kanten med en kniv eller lignende, men varm lige kruset lidt hele vejen rundt, så skal det nok glide.

Federal til strikkepinde er hurtigt lavet. Et stykke svært indpakningspapir eller karduspapir vikles stramt om et kosteskæft, idet du samtidig smører tapetklister på den indadvendende side. Derved fremkommer der en fast rulle uden på kosteskæftet (pas nu på, at du kan få den af skæftet). Rullen skal være lidt længere end de længste strikkepinde. Uden på limes derefter et lag pænt papir, f. eks. tapetpapir, blomstret papir el. lign. Laget laves på samme måde, men rulles dog uden på den første rulle, så det får den rigtige størrelse i diameter. Længden skal være 7—8 cm.

Tilbage står nu at sætte bund i lag og federal. Du klipper 2 runde papskiver ud, som lige kan dække enderne af de to rør, og syr eller limer dem fast med noget klæbestrimmel. Bemærk, at hvis du limer dem på, skal dette ske, inden du lægger det sidste lag papir (tapetpapir ell. lign.) på røret, så klæbestrimlerne ikke ses.

JULE-GOOD-TURN

Det er slet ikke for tidligt at tænke på den årlige jule-good-turn! Legetøj vækker altid jubel — gå derfor dit eget igennem nu, pil ud og reparer, så alt er parat, når I drager af sted på jule-good-turn.

Ny rekord?

Af Thisted Avis fremgår det, at papirindsamlingen, som for et år siden blev overladt de gule spejdere i Thisted, nu har givet 43.437 kg og indbragt et Beløb på 7500.58 kr.!

Heraf er 4846 kr. gået til spejdernes hus og restbeløbet er delt mellem KFUK-pigespejdernes, de blå pigespejdere, FDF og de gule spejdere med en fjerdedel til hver.

7500 kr. og 58 øre — mon ikke det er rekord for papirindsamling?

Der var engang en spejder,

der skulle på patruljetur i regnvejr, men så fik han pludselig hikke, og så kunne han pludselig ikke.

Vor læser: Men hvorfor dog ikke?

— Næ, for hans uniform var til vask, og hunden skulle lufte, og snørebåndet knækkede, og der var ikke blevet kaldt på ham, og han troede, at det først var næste søndag, og han var forkølet, og han måtte ikke — jo, og så havde han altså hikke.

(Lille Pioner).

Fejde mellem grønne og gule

Midt i oktober var ca. 100 grønne og gule Haderslevspejdere i ilden i kampen om et flot trofæ. Efter morgensang og en kort andagt startede spejderne på det store løb, der omfattede næsten alt inden for spejdersporten, såsom koder, wood-craft, signalering, nødhjælp og bærebbygning.

Bedste trop blev Hertug Hans Trop, KFUM-spejderne, og det blev også to grønne patruljer, der blev bedst i patruljekonkurrencen. De gule har lovet revanche til næste år!

Røde pil.

Mer hytteindvielse!

Har de tyske flygtninges ophold her i landet ikke været godt for andet, har det i hvert fald bevirket, at efterhånden flere og flere troppe og flokke har været i stand til at få foden under eget bord. Andetsteds i Magasinet kan du læse om Farsø-spejdernes indvielse, der jo ganske vist havde en særlig karakter, og på denne side fortælles om 1. Godthåbs hytte. Derudover har vi fået meddelelse om endnu to indvielser, nemlig hos Asnæs- og Hinnerup-spejderne.

Søndag d. 10. oktober tog Balders Trop i Asnæs deres nye, fine hytte i besiddelse. — Forældre og gule og grønne spejderkammerater fra nabo-byerne var indbudt, og der blev af gæsterne udtalt mange gode ønsker for hyttens og troppens fremtid.

Ligeledes d. 10. oktober var der hytteindvielse hos spejderne og ulvene i Hinnerup, der ligger ved Frijsenborg nordvest for Århus. At huset oprindelig har huset tyske flygtninge i Rørdal, skænker man ikke en tanke nu, bl. a. fordi en fin ny træterrasse bidrager til at give indtryk af en trops-hytte og ikke en fordums barak. Århus brandvæsens musikkorps, og de mange håndværkere i Hinnerup, der har hjulpet med råd og dåd, blev hjerteligt takket.

*Nyt fra
Redaktøren*

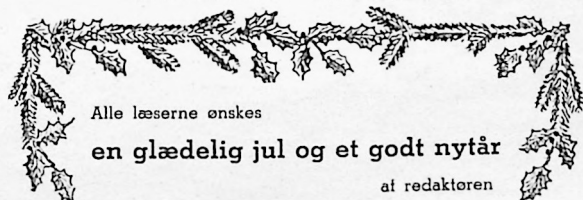
Så er det atter lykkedes at skaffe så meget papir, at også ulveungerne igen kan få »Spejdernes Magasin« hver måned. Fra og med dette nummer indgår »Jungle-Nyt« i Magasinet, men spejderne mærker bare ikke noget til det! Sagen er den, at den del af oplaget, som ulveungerne modtager, ikke svarer helt til spejdernes, idet to sider med spejderstof er erstattet med to sider ulvestof (ulvesiderne). På denne måde undgår vi snildt at skulle bruge to sider af spejdernes blad til artikler, der kun har interesse for ulveunger, og som de fleste spejdere ville finde det under deres værdighed at læse.

Vi omgås med store planer for den kommende årgang, den 33. For det første håber vi at kunne bevare de 16 sider, i hvert fald i nogle af numrene; dernæst bliver forsiden anderledes end i år, og vi vil forsøge at skaffe plads til nogle flere fortællinger af samme kvalitet som den i dette nummer. I stedet for duelighedstegnene vil vi i næste årgang kigge lidt nærmere på 1. klases prøven. »Gamle Ravn« fortsætter med sine instruktive artikler om alt mellem himmel og jord, som I selv kan lave, og vi vil iverigt stadigt bestræbe os for at bringe noget for (næsten) enhver smag, undtagen den dårligste! Som I ved, er redaktøren absolut lydhør for kritik og forslag — skyd blot på mig — det kan være, det hjælper.

Og så, på gensyn i det nye år.

Med spejderhilsen

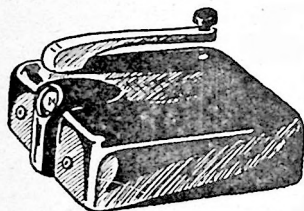
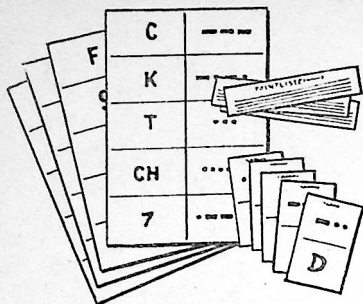
Torben

Alle læserne ønsker

en glædelig jul og et godt nytår

af redaktøren

Din julegave i år skal være fra DEPOTET!

Skriv din ønskeseddel efter indlagte julegave-tips

Vi har en storartet nyhed dennegang

Morsespil der kan spilles både som billedlotteri — for begyndere og små spejdere — eller som kortspil med forskellig pointberegning for større spejdere. Du kan faktisk træne til signalørmærket i juleferien, samtidig med, at du underholder både dig selv og dine evt. gæster. Spillet består af 8 plancher med samtlige bogstaver og tal — 4 pointlister og 40 kort + joker, alt sammen i fin udførelse. — Pris pr. sæt

Ved samlet køb af 10 spil kr. 35,00.

3,85

Kortsignaturspil er nu atter på lager. Det er lige så belærende og underholdende som morsespil. Det er det gode, gamle spil »Firkort«, som er blevet spejder-spil. 48 kort i hylster, smukt udført

Ved samlet køb af 10 spil kr. 26,00.

2,85

Morseapparat er også en værdifuld hjælp til træning i morsealfabetet.

Smuk mørkebrun bakelit — med brummer og blinklampe og med telefonbøsning, så flere apparater kan sættes sammen. Morsealfabetet og tal er præget på apparatets overside.

Pris med batteri **Kr. 15,85**

Tændstiksoluret

er en morsom nyhed af bakelit. Det er samtidig kompas, tændstiketui og solur. — Fiks lille julegave. **Kr. 3,50**

Flagstænger med spejderlilje

smukt forarbejdet — helt forchromet — højde 40 cm

Kr. 12,85

Har du bestilt Spejdernes Lommebog 1949?

ellers må du omgående indsende bestillingssedlen fra forr. nummer inden bogen bliver udsolgt — den er i shirtingsbind i år

Kr. 2,50

Læg mærke til de her nævnte ting i julegave-tips

Feltflasker — Billy-can — Lapkosa — Cykelemblemmer for ulve og spejdere — Tørklæder — Spejderbukser — Spejdersweaters — Strømper.

Måske vil du få mest glæde af en af vore helt nye gave-check — ønsk dig en sådan julegave — så kan du gå på indkøb med den efter jul. Du kan f. eks. også få en gave-check til en spejderhat — så er leveringen sikret dig.

Gave-check

NB!

Vi anbefaler spejderne i Jylland at sende juleordren til Århus og spejderne i Sønderjylland og på Fyn at sende juleordren til Odense, det vil give hurtigere ekspedition, og de sidste dage før jul er det vanskeligt at få pakker over storebælt.

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magasin

Redaktør: cand. mag. Torben Wolff
Slotsvej 34, Charlottenlund.

Spejdersport

Redaktør: Adjunkt Svend Ranvig,
Segade 3, Sørv.

Nørre Farimagsgade 39
København K., Tlf. Palæ 4526

Eksp. Kl. 9-17½, Fredag 9-18, Lørdag 9-14
Odense: Klostervej 19
Århus: Østergade 26

Depotet er korpsets egen forretning og
giver bonus til korpsets afdelinger

Korpskontor

Fiolstræde 19, København K., Telefon
Palæ 5711. Kontorid Kl. 8-16, Lørdag Kl. 8-12. Giro 2284

Begge Blades Ekspedition
Korpskontoret

Julegave tips

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

PAKKEMIDLER er gode gaver —

En rigtig meis i norsk
model, prima stof og
læder — junior 45,75
voksen 48,75

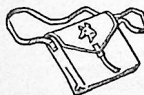
»Kit-kat«-randsel — ny
model med aftagelig
rammemeis, specialvæ-
vede gjorde m. mes-
singbeslag, udvendig
lomme 67,50

»Bavian«-rygsæk er en
rigtig drengerygsæk —
firkantet m. stor ud-
vendig lomme og gjord-
remme 23,10

»Malleumukelsen« er en
stor meis, konstrueret
efter ny metode — den
er kun for voksne —
forlang specialbrochure 79,50

Orig. eng. Skuldertaske
khakifarvet m. gjord .. 9,60
fås også m. spejderlille 10,60

Ulvetasken har haft stor
succes — uundværlig
på søndagsturen — m.
ulvehoved 5,85

Hjemmeværnstasken, lille
rygsæk el. skuldertaske.
Gjorden kan flyttes, så
den har to funktioner
— den er meget populær
i norge og sverige —
ogsaa som skoletaske.. 19,50

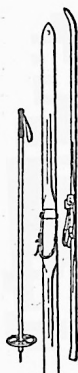

Korttaske m. læderrem
og dobb. celluloid 7,85
m. læderbagside 10,35
m. 2 rum 19,50

Bæltetaske, passer lige til
søndagsfrakosten 0,85

Cykletasker, ekstra stærk
kvalitet, pr. sæt 29,00
m. udvendig lomme .. 32,50

VINTERSPORT er drenges drøm

Ønsk dig et par ski i julegave

Svenske birkeski .. 19,50 26,50

Finske birkeski 49,50

Prima askeski 44,50 50,50

Junior ski 16,85 25,50

Børneski 13,50 15,50

Skistave, orig. tonkin 11,50 17,50

Skibindinger
orig. gresshoppa 16,50

børnebinding 8,85
Skiokks, Gummipalader m. m.

Fodbold står øverst på
mange ønskesedler — vi
har til følgende priser
m. blære .. 26,75 34,50 37,75
69,50 73,50 87,00

Bueskydning er også sport
Buer 3,85 9,85 16,50

Pile 1,00 1,50 2,50

Skydeskiver 7,75 10,35

Kastepile 0,65 0,85

Svæveflyvemodeller
Gloria, Spændvidde 80 3,85

Simplex, do. 104 5,25

SV—H 1, do. 150 7,75

Suomi, ny, do. 145 9,25

Modelflyvemaskiner
Tempest — Mustang-
Jager — Typhoon —
Aircomet 1,75

Smaa færdige Svævefly-
vere 2,45 3,25 3,75

Bordtennisret
komplet 17,85

løse bolde 0,50

gummibat 7,50

UNIFORMER

	Ulvehuer, regl. m. ulvehoved	8,50
	Ulvesweaters	17,35
	Tørklæder, ensfv.	2,75
	do. m. kant	3,25
	Spejderhatte med regl. bånd	15,85
	— kun enkelte numre tilbage — ønsk dig et gavekort på en hat som leveres til foråret.	
	Mørkeblå uldne henklæder, prima kval, korte Drengestørr.	31,75 28,85
	Lange Søspejderbukser ..	41,00
	Mørkeblå Skibbukser	43,15
	Strømper til Ulveunger, sorte m. opslag m. grøn stribet, stør. 5-9 ..	5,85
	Løse opslag til strømper pr. par	2,25
	Spejderbælte med orig. spænde	4,85
	Løse spænder	1,00
	Bæltepung m. emblem	1,85
	Skålpung m. emblem	4,50
	Spejderdolke svensk model m. emblem på skeden	4,85
	m. lilje på skæftet og skindskede	5,85
	orig. finsk skovmandskniv m. læderskede ..	6,50
	skovmandskniv m. imit. hjortetak	10,85
	Løse skeder	0,85
	slirkin, norsk model, 10,85 14,50	16,85
	Nyhed! med sælskind ..	15,85
	Lommeknive	3,85
	Skede til Lommekniv ..	2,25
	Stavlygte m. focus	4,45
	Alum., stor stør.	7,75
	do., 3 cell.	9,85
	Pandelampe	16,85
	Batteri til denne	1,70
	Morseapparat m. brummer og blink	15,85
	Se om Morseapparat overfor	
	Feltflaske, hærens model, alum. m. overtræk ..	13,00
	Spejderpølse prima stål	7,25
	Gilwell-pøkseskaft	1,25
	Øksehylder, svært læder 3,50	4,85
	Spinningreb, lasso m. galv. kovy ..	6,00

VINTERBEKLÆDNING

	Wilson-blusen, ny aut. vinteruniform i battle-dressmodel, Pris... ca.	43,00
	Khakibukser hertil... ca.	30,00
	Lumber-jacket af svært uldent stof i khaki el. mørkeblå, til drenge 8-11 år	28,50
	Sweaters — drapfarvet, passer til spejderbukser med rullekrave	18,50 15,85
	Færøsk Sweaters ..	48,00
	Marchgamasher reglementeret	5,63
	m. forstærkning	6,25
	orig. marinemodl.	8,35
	Skigamasher hvide	16,85
	mørkeblå	17,85
	Skiluffer	6,85
	Færøsk luffer	11,50
	Drengeluffer, heluld, blå m. stjerner	2,60
	Motorhandsker	10,85
	Raggsocker, heluld, den svære lysegrå	7,85
	Skistøvler fra 37,60 til	50,20
	Vandresko fra 35,65 til	39,25
	Skoblokke	5,60
	Orienteringssko — Nyhed box calf m. gummiål	18,00
	Nødhjælpstaske m. Indh	10,85
	Virkelig fiksnødhjælpstaske	
	Splintfjerner m. lup	5,85
	Plastiklup	3,85
	Urmagerlup	3,50
	Snebriller	9,85
	Lapkoksa — en rigtig julegave — Træbæger m. læderstrop	2,75
	Navn indbrændes for ..	0,25
	Tallerkensæt — dyb og flad Tallerken plus krus — hvid emalje, pr Sæt	5,35
	dyb tallerken	1,90
	aluminium	5,00
	Spisebestik, sammensat, alum.	6,50
	rustfrit stål i pose	9,85
	Poser til spisebestik	1,50
	Billy-can, det rigtigt enmands kogekar, hærens model	9,85

NYE GAVE IDEER

	Papirkniv med spejderlilje — blankt bronze..	8,50
	Askebægre — patineret, tungt klokkealuminium 8,50	17,50
	Askebægre i bronze 6,75	7,75
	Broncebægre 11,50 12,85	14,50
	Cigaret- el. Cerutasker 21,50 32,75	39,75
	Tændstiketuler	3,75
	Bogstøtter — bronze, 17 cm	17,50
	— B-P-plaquettes på træ 4,00, 4,75, 5,00	8,00
	B-P billeder i smukke farver, stør. 14x21 cm	0,75
	i ramme	4,85
	størr. 46x59 cm	3,85
	i ramme 9,85, 12,85	17,85
	Spejderstatuette i rødler bronzepat. gibs	30,00
	broncepat. gibs	16,50
	Ulvestatuette i rødler ..	22,00
	broncepat. gibs	14,50
	B-P statuette	24,00
	Asti kunst — krydsfiner, Ulveunge el. spejder ..	3,50
	Mowgli på rådsklippen Mowgli m. bagheera og baloo	3,50
	Ulvehoved, spejderlilje Søspejdermærke - korpsmærke	1,00
	Den lille kåde ulv	1,00
	Sct. Georg og dragen ..	4,00
	Træsnit m. sct. georg og dragen, stør 31x40 cm	2,50
	i ramme 26x34 cm	6,50
	Nyhed! — Ulvehoved til cykle el. top t'l bandstander, forchromet ..	1,85
	do. m. spejderlilje	1,85
	Vimpler, mange farver m. spejder el. ulvemk.	1,50
	KOMPAS-NYHED!	
	Plastikkompas — gennemsligtig så man kan se kortet	5,85
	Viking luftkompas i silvramme	14,50
	Terra vædskekompass ..	18,50
	Etui hertil af læder ..	2,25
	Fosforplade	1,25
	Kortmålerpencil	25,00
	Schweizer-kortmåler m. ring el. skaft	15,85

ØNSK DIG BØGER

	Spejdersangbogen	1,50
	Omslag til sp.sangbog ..	2,00
	do. — blødt imit. skind ..	2,75
	Notesbøger, imit. skind ..	2,25
	do. m. spejderlilje	2,50
	Du kender den lille spejderbog, men du bør også kende Scouting for boys — hvis du ikke kan læse engelsk, kan du få den på svensk, svensk udgave	7,70
	engelsk udgave	2,25
	amerikansk udgave	4,50
	Spændende drengebøger, som samtidig giver instruktion:	
	Eriks eventyrlige orientering ... hft. 2,85 kart.	3,85
	Svend skiløber	4,50
	Niels vinder mesterskabet 3,85	4,85
	Danmarks orienteringsprofessor, Poul Korsholm, har skrevet bogen Orientering — den må du læse — den koster 9,50 indb.	12,00
	Bogen Kort og Kompas ..	2,50
	Køb Generalstabskort i depotet —	
	Spor m. mange illust.	2,50
	Eventyret om B-P	5,75
	På ridderfærd	1b.
	Folke Bernadotte: Drenge og spejderliv ..	6,75
	Peter Svupstiks Spejder-skrøner	2,85
	Stort udvalg i udenlandsk spejderlitteratur f. eks.:	
	Boy scouts	5,00
	Scout field book	6,75
	Sea scout manual	5,25
	Handbook for boys	4,50
	Papirvarer med spejderlilje: Nyhed! Papirservietter, hvide m. grøn lilje pr 25 stk.	1,00
	Brevpapir i blokke 2,00	2,50
	Konvolutter pr. 20 stk. Spejderpost i mappe ..	1,60
	Ulvepost i mappe	2,50
	Kortsignaturspil, Firkort, 48 blade	2,85
	Nyhed! Morsespil — kan spilles både som billed-lotteri og kortspil — meget interessant og belærende	3,85

TO SPÆNDENDE NYHEDER

Dannys flok

En bog for drenge på 8—13 år, udgivet af Det danske Spejderkorps.

I en ulveflok oplever man altid en hel masse, og i denne bog fortælles der en række spændende eventyr fra livet i ulveflokken, både om, hvordan et æbletyveri opklares, om spændende junglelege og om, hvordan flokken »redder« en patrulje smaa pigespejdere, der har lidt »skibbrud på en ubeboet ø.

Kartonneret kr. 3,85.

Dannys flok — nye eventyr

I denne bog følger vi flokken på dens videre færd. Vi læser om, hvordan ulveungerne opdager smuglernes tilholdssted, og gennem et budskab, der er bundet til en nedstyrtet drage kommer i forbindelse med en forældreløs londondreng, og hvordan de hjælper ham.

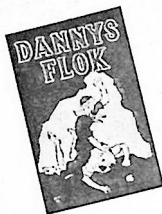
Og tilsidst hører vi om, hvordan ulveungerne udviser både mod og snarrådighed i en spændende jagt på en forbryder.

Kartonneret kr. 3,85.

— og en gammel kending

som aldrig bliver gammel og kedelig — den lille spejderbog må enhver spejder have — den er på 360 sider og koster kun kr. 3,00 — indbundet kr. 4,00 — og i blødt bind kr. 5,85.

NB! — har du sendt din ordre ind på spejdernes lommebog?

DUPLET-TRYKKERIET - KØBENHAVN
(VED HARRY OLSEN)

Bestillingsseddel

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

København: Nørre Farimagsgade 39, K Palæ 4526

Århus: Østergade 26 — Odense: Klostervej 19

Undertegnede bestiller herved tilsendt pr. Postopkrævning:

Navn:

Adresse:

By:

Skriv venligst tydeligt!

Husk at gemme de bonuskuponer, der er paa hver nota, og giv den til flokkens eller troppens fører. Efter regnskabsårets slutning udbetales der bonus til flokken eller troppen. Varer til beløb over 25 kr. forsendes portofrit.